

És akkor ...

*S ha megköveznek is a koravének,
remélek még: munkás, szabad napot!
nem kókkadok, még nem fogott a méreg
s az ész is hasztalan riongatott.*

*Hisz' hogyha jön, hát támad mint a felleg,
oly hirtelen s oly láthatatlanul!...
és az öröm, miképp a harmat ellep
egy hajnalon... s e nép új dalt tanul!...*

*És akkor mégis én lennék a győztes,
és elnémulna mind a gúnyoló!
és akkor: mint egy tarka, drága szőttes,
tünne szemünkbe tán' e földgolyó.*